ФП 2025-4
ISSN 1995-6134

УДК *342.9*
DOI: http://doi.org/10.5281/zenodo.17347759

Р.В. РОЗУМЯК,
докторант Харківського національного університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, м. Харків, Україна; e-mail: adunktura.univd@ukr.net;
ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0859-3325

ПРАВОВИЙ СТАТУС СУБ'ЄКТІВ ЗАГАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ З ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНИМ ЗЛОЧИННИМ ГРУПАМ У СФЕРІ ЕКОНОМІКИ

R.V. ROZUMIAK,
Doctoral Candidate, Kharkiv National University of Internal Affairs, PhD in Law, Kharkiv, Ukraine; e-mail: adunktura.univd@ukr.net;
ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0859-3325

LEGAL STATUS OF GENERAL COMPETENCE ENTITIES IN COMBATING ORGANIZED CRIMINAL GROUPS IN THE ECONOMIC SPHERE

АНОТАЦІЇ (ABSTRACTS), КЛЮЧОВІ СЛОВА (KEYWORDS)

Постановка проблеми. У сучасних умовах збройної агресії проти України питання довіри населення до інституцій сектору безпеки набуває особливої ваги. Високий рівень суспільної підтримки є критичним чинником ефективності діяльності Служби безпеки України (СБУ), оскільки забезпечує легітимність її рішень, готовність громадян до співпраці та зменшує соціальну напругу. Низький рівень відкритості, обмежений громадський контроль та недостатня комунікація між службою і суспільством зумовлюють необхідність пошуку інноваційних адміністративно-правових і соціальних механізмів підвищення довіри. **Метою** є визначення правового статусу суб'єктів загальної компетенції у сфері протидії організованим злочинним групам у сфері економіки. **Методи.** Застосовано *системно*-структурний метод – для розкриття місця СБУ у системі публічного управління; порівняльно-правовий метод – для аналізу досвіду функціонування спецслужб демократичних держав; інституційний метод – для вивчення механізмів співпраці СБУ з органами місцевого самоврядування; соціологічний аналіз – для оцінки рівня суспільної довіри та чинників, що її формують; формально-логічний метод – для узагальнення отриманих результатів і розроблення висновків. **Результати.** Визначено, що довіра населення є стратегічним ресурсом безпеки держави та важливим індикатором ефективності адміністративного управління СБУ. Обґрунтовано доцільність розвитку механізмів прозорої комунікації, публічного звітування та взаємодії з громадянським суспільством. Доведено, що ефективна координація з органами місцевого самоврядування сприяє підвищенню рівня правопорядку, профілактиці злочинності та зміцненню соціальної стабільності. Підкреслено значення міжвідомчої взаємодії, яка забезпечує системність і керованість у сфері громадської безпеки. **Висновки.** Підвищення довіри до Служби безпеки України вимагає цілісного підходу, який поєднує правові, управлінські та комунікаційні інструменти. Запровадження стандартів прозорості, публічності та відповідальності в діяльності СБУ має відбуватися одночасно з розвитком партнерських відносин між державними структурами, місцевою владою та громадянами. Така модель сприятиме зміцненню суспільної стійкості, легітимності дій СБУ та ефективному виконанню її функцій у сфері національної безпеки.

Ключові слова: *протидія; організовані злочинні групи; економічна сфера; суб'єкти; загальна компетенція*

***

Problem statement. In the current conditions of armed aggression against Ukraine, the issue of public trust in the institutions of the security sector acquires particular importance. A high level of public support is a critical factor in the effectiveness of the Security Service of Ukraine (SSU), as it ensures the legitimacy of its decisions, the willingness of citizens to cooperate, and reduces social tension. A low level of transparency, limited public oversight, and insufficient communication between the service and society necessitate the search for innovative administrative, legal, and social mechanisms to strengthen trust. **Purpose.** The aim is to determine the legal status of general competence entities in the field of combating organized criminal groups in the economic sector. **Methods.** The system-structural method was applied to reveal the place of the SSU within the system of public administration; the comparative legal method was used to analyze the operational

© Розумяк Р.В., 2025
Open access under CC BY license

experience of security services in democratic states; the institutional method was applied to study the mechanisms of cooperation between the SSU and local self-government bodies; sociological analysis was used to assess the level of public trust and the factors that influence it; and the formal-logical method was applied to generalize the obtained results and formulate conclusions. **Results.** It has been established that public trust is a strategic resource of state security and an important indicator of the effectiveness of administrative management within the SSU. The feasibility of developing mechanisms for transparent communication, public reporting, and interaction with civil society has been substantiated. It has been proven that effective coordination with local self-government bodies contributes to improving the level of public order, preventing crime, and strengthening social stability. The importance of interagency cooperation has been emphasized, as it ensures coherence and manageability in the sphere of public security. **Conclusions.** Strengthening trust in the Security Service of Ukraine requires a comprehensive approach that combines legal, managerial, and communication tools. The introduction of standards of transparency, publicity, and accountability in the SSU's activities should occur simultaneously with the development of partnership relations among state structures, local authorities, and citizens. Such a model will contribute to strengthening societal resilience, the legitimacy of the SSU's actions, and the effective fulfillment of its functions in the field of national security.

Keywords: *counteraction; organized criminal groups; economic sphere; subjects; general competence*

Постановка проблеми

Організовані злочинні групи, діючи у сфері економіки, часто формують розгалужені корупційні зв'язки, впливають на прийняття управлінських рішень, тощо. Ефективна протидія таким структурам дозволяє не лише мінімізувати фінансові втрати держави, а й забезпечити чесну конкуренцію, прозорість економічних відносин та справедливий розподіл ресурсів. Крім того, боротьба з організованою злочинністю у сфері економіки сприяє зміцненню міжнародного іміджу країни, підвищує рівень її економічної безпеки та створює передумови для сталого розвитку суспільства. Тому протидія цьому явищу є одним із ключових напрямів діяльності державних інституцій, від ефективності якої залежить не лише економічне зростання, а й соціальна стабільність та національна безпека держави. Важливо зауважити на тому, що питаннями протидії організованим злочинним групам у сфері економіки займається цілий ряд суб'єктів, які становлять єдину систему, тобто сукупність елементів, що характеризується структурою, зв'язками та функціями, які забезпечують цілеспрямований розвиток [1, с.641].

В дослідженні питань протидії економічній злочинності М.В. Джафарова аналізувала адміністративно-правові засади діяльності Служби безпеки України, зокрема її місце в системі органів виконавчої влади та особливості правового статусу як суб'єкта забезпечення національної безпеки; Р.С. Мельник досліджував питання публічного управління у сфері безпеки, принципи відкритості та підзвітності силових структур, а також взаємодію СБУ з іншими державними органами у протидії загрозам національній безпеці; О.М. Музичук розглядав проблематику довіри населення до правоохоронних і безпекових органів, механізми громадського контролю, прозорості діяльності та комунікації між СБУ і суспільством.

В свою чергу, А.М. Колодій зосереджував увагу на теоретико-правових засадах публічної влади та державного управління, зокрема на визначенні правового статусу органів державної влади, їх компетенції, функцій і повноважень у механізмі реалізації державної політики; П.О. Комірчий досліджував проблеми адміністративно-правового забезпечення національної безпеки та правоохоронної діяльності, у тому числі питання компетенції органів виконавчої влади загальної та спеціальної компетенції, міжвідомчої взаємодії та координації у сфері протидії злочинності. У межах досліджуваної тематики його наукові напрацювання можуть бути використані для аналізу адміністративно-правового статусу суб'єктів загальної компетенції, їх ролі у стратегічному управлінні та забезпеченні узгоджених дій у протидії організованій економічній злочинності.

Разом із тим, недостатньо опрацьованою є характеристика правового статусу суб'єктів загальної компетенції у сфері протидії організованим злочинним групам у сфері економіки.

Мета статті полягає у тому, щоб охарактеризувати правовий статус суб'єктів загальної компетенції з протидії організованим злочинним групам у сфері економіки. *Новизна* статті полягає у подальшому опрацюванні теоретичний підхід щодо характеристики правового статусу суб'єктів загальної компетенції у сфері протидії організованим злочинним групам у сфері економіки. Її *завдання*: виділити систему суб'єктів загальної компетенції, що володіють повноваженнями щодо протидії злочинності в економічній сфері; здійснити аналіз норм чинного зако-

ISSN 1995-6134

нодавства, на основі чого надати характеристику правовому статусу відповідних суб'єктів.

Правовий статус суб'єктів загальної компетенції у сфері протидії організованим злочинним групам у сфері економіки

Суб'єктами протидії організованим злочинним групам у сфері економіки є суб'єкти, за якими засобами останнього визначені права, обов'язки, а також інші юридично значущі аспекти щодо здійснення цієї протидії. До кола основних суб'єктів системи досліджуваної протидії ми віднесемо наступних:

1) Верховну Раду України, яка є вищим органом державної влади та єдиним представником її законодавчої гілки. Повноваження цього суб'єкта визначені безпосередньо у Конституції України, зокрема у статті 85 Основного Закону зазначається, що парламент уповноважений здійснювати наступне: внесення змін до Конституції України в межах і порядку, передбачених розділом XIII цієї Конституції; прийняття законів; затвердження Державного бюджету України та внесення змін до нього, контроль за виконанням Державного бюджету України, прийняття рішення щодо звіту про його виконання; визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики; затвердження загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, національно-культурного розвитку, охорони довкілля; розгляд і прийняття рішення щодо схвалення Програми діяльності Кабінету Міністрів України; призначення за поданням Президента України Прем'єр-міністра України, Міністра оборони України, Міністра закордонних справ України, призначення за поданням Прем'єр-міністра України інших членів Кабінету Міністрів України; призначення на посаду та звільнення з посади за поданням Президента України Голови Служби безпеки України; здійснення контролю за діяльністю Кабінету Міністрів України відповідно до цієї Конституції та закону [2].

Свою діяльність парламент здійснює як безпосередньо, так і через його відповідні органи, зокрема комітети. Комітет Верховної Ради України – орган Верховної Ради України, який утворюється з числа народних депутатів України для здійснення за окремими напрямами законопроектної роботи, підготовки і попереднього розгляду питань, віднесених до повноважень Верховної Ради України, виконання контрольних функцій [3]. Одним із таких профільних комітетів парламенту є Комітет з питань правоохоронної діяльності, до компетенції якого належить: формування стратегії функціонування правоохоронної системи України; кримінальне законодавство; кримінальне процесуальне законодавство; законодавство про адміністративні правопорушення; організація та діяльність органів прокуратури, поліції, Національної гвардії, прикордонної служби, Державного бюро розслідувань, інших правоохоронних органів; оперативно-розшукова діяльність; організація та діяльність органів досудового розслідування; протидія організованій злочинності і міжнародній злочинності, протидія кіберзлочинності; протидія нелегальній (незаконній) міграції; запобігання злочинам та здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі; організація охорони громадської безпеки і порядку; охоронна і детективна діяльність; обіг зброї у цивільному обороті; державний захист учасників кримінального судочинства та державний захист суддів, працівників правоохоронних органів; соціальний захист працівників правоохоронних органів та членів їх сімей; міжнародне співробітництво та координація з питань правоохоронної діяльності [4]

Отже, Верховна Рада України не має відношення до безпосередньої реалізації протидії організованим злочинним групам у сфері економіки, однак вона має доволі широкі можливості в частині формування відповідного організаційно-правового середовища, необхідного для забезпечення належної ефективності цієї протидії, зокрема через свою нормотворчу, організаційно-установчу та контрольну діяльність парламент: забезпечує впровадження відповідних законодавчих підвалин протидії, забезпечує їх оновлення та приведення у відповідність до міжнародних стандартів; визначає організаційно-інституційну систему, що власне здійснює формування та реалізацію державної політики у сфері протидії злочинності, а також контролює ефективність діяльності відповідних інституцій.

2) Президент України, який відповідно до Основного закону України є главою держави і виступає від її імені. Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина [2]. Президент України є главою безпекового сектору держави і через свої установчі, нормотворчі та координаційні повноваження має можливість впливати на стратегічні та концептуальні, організаційно-управлінські та функціональні засади протидії організованим формам злочинності у сфері економіки. Одним із ключових органів при

ISSN 1995-6134

Президенті України, через який він здійснює управлінський вплив на досліджувану протидію, є Рада національної безпеки та оборони України (РНБО). Вона є координаційним органом з питань національної безпеки і оборони при Президентові України. РНБО координує і контролює діяльність органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони. Очолює цю Раду Президент України, який також формує її персональний склад. До складу РНБО за посадою входять Прем'єр-міністр України, Міністр оборони України, Голова Служби безпеки України, Міністр внутрішніх справ України, Міністр закордонних справ України. Крім того у засіданнях Ради може брати участь Голова Верховної Ради України. Рішення РНБО вводяться в дію указами Президента України [2; 5].

3) Кабінет Міністрів України (уряд), є вищим органом у системі органів виконавчої влади. Кабінет Міністрів України відповідальний перед Президентом України і Верховною Радою України, підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України у межах, передбачених цією Конституцією. У своїй діяльності уряд керується Конституцією та законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України [5; 6]. До кола основних завдань українського уряду згідно чинного законодавства належать: забезпечення державного суверенітету та економічної самостійності України, здійснення внутрішньої та зовнішньої політики держави, виконання Конституції та законів України, актів Президента України; вжиття заходів щодо забезпечення прав і свобод людини та громадянина, створення сприятливих умов для вільного і всебічного розвитку особистості; забезпечення проведення бюджетної, фінансової, цінової, інвестиційної, у тому числі амортизаційної, податкової, структурно-галузевої політики; політики у сферах праці та зайнятості населення, соціального захисту, охорони здоров'я, освіти, науки і культури, охорони природи, екологічної безпеки і природокористування; розроблення і виконання загальнодержавних програм економічного, науково-технічного, соціального, культурного розвитку, охорони довкілля, а також розроблення, затвердження і виконання інших державних цільових програм; забезпечення розвитку і державної підтримки науково-технічного та інноваційного потенціалу держави; забезпечення рівних умов для розвитку всіх форм власності; здійснення управління об'єктами державної власності відповідно до закону; здійснення заходів щодо забезпечення обороноздатності та національної безпеки України, громадського порядку, боротьби із злочинністю, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій; організація і забезпечення провадження зовнішньоекономічної діяльності, митної справи; спрямування та координація роботи міністерств, інших органів виконавчої влади, здійснення контролю за їх діяльністю [6].

Одним із важливих напрямків, за яким КМУ реалізує своє повноваження є сфери: правової політики, законності, забезпечення прав і свобод людини та громадянина. Отже, Кабінет Міністрів України має цілий ряд важелів впливу на забезпечення належної протидії організованим злочинним групам у сфері економіки, зокрема завдяки своїм: а) нормотворчим повноваженням уряду, які дозволяють йому впроваджувати стратегічні та інші важливі матеріально-правові й процедурні засади організації та функціонування механізму протидії; б) установчим повноваженням, що дають змогу вищому органу виконавчої влади впливати на ефективність протидії через призначення ключових посадових осіб у правоохоронній системі, а також шляхом створення та ліквідації певних структурних ланок правоохоронного механізму (для прикладу, у вересні 2019 року КМУ ліквідував Департамент захисту економіки Національної поліції України з мотивів систематичних зловживань та порушень з боку цієї структури в системі Національної поліції. "Поліція більше не має права просто так втручатися у діяльність бізнесу! Сьогодні ми ліквідували цей підрозділ, який займався розкриттям економічних злочинів. Бо ця одіозна структура не захищала бізнес, а систематично заважала йому працювати.

Найчастіше через суд отримували ухвалу на проведення слідчих дій і починали обшук: витягували з офісу комп'ютери, бухгалтерію, а з каси – гроші, документи. Через це паралізували роботу підприємств, а потім вимагали у бізнесу "викуп", – прокоментував відповідне рішення Уряду тогочасний Прем'єр-міністр України Олексій Гончарук [7]); в) бюджетним повноваженням, завдяки яким уряд визначає обсяги фінансування відповідних правоохоронних органів, а також програм щодо протидії злочинності. Крім того ці повноваження дозволяють уряду контролювати законність та ефективність використання виділеного фінансового забезпечення; г) контрольно-наглядовим повноваженням, що є важливим адміністративним інструментом перевірки та оцінки законності й ефективності ре-

ISSN 1995-6134

алізації відповідними органами виконавчої влади державної політики щодо протидії злочинності, зокрема у сфері економіки.

4) місцеві органи влади, а саме місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування. Місцева державна адміністрація є місцевим органом виконавчої влади і входить до системи органів виконавчої влади. Вона здійснює виконавчу владу на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, а також реалізує повноваження, делеговані їй відповідною радою. Основними завданнями місцевих державних адміністрацій є такі: виконання Конституції, законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, інших органів виконавчої влади вищого рівня; законність і правопорядок, додержання прав і свобод громадян; виконання державних і регіональних програм соціально-економічного та культурного розвитку, програм охорони довкілля, програм утвердження української національної та громадянської ідентичності, а в місцях компактного проживання корінних народів і національних меншин – також програм їх національно-культурного розвитку; підготовку та схвалення прогнозів відповідних бюджетів, підготовку та виконання відповідних бюджетів; звіт про виконання відповідних бюджетів та програм; взаємодію з органами місцевого самоврядування; реалізацію інших наданих державою, а також делегованих відповідними радами повноважень [8]. Серед інших повноважень місцевих державних адміністрацій у галузі забезпечення законності, правопорядку, прав і свобод громадян є: забезпечення здійснення заходів щодо охорони громадської безпеки, громадської безпеки і порядку, боротьби зі злочинністю; здійснення заходів щодо організації правового інформування і виховання населення [8]. Здійснюючі свої повноваження місцеві державні адміністрації взаємодіють з іншими органами публічної влади, зокрема правоохоронними.

Роль органів місцевого самоврядування у забезпеченні громадської безпеки та взаємодії з правоохоронними структурами

Що ж стосується місцевого самоврядування, то під ним розуміється гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади – жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста – самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України. Місцеве самоврядування здійснюється територіальними громадами сіл, селищ, міст як безпосередньо, так і через сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи, а також через районні та обласні ради, які представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст [9]. Здійснюючи свої завдання і функції у сфері підтримки суспільної безпеки та законності Сільські, селищні, міські ради проводять заслуховування інформації прокурорів та керівників органів Національної поліції про стан законності, боротьби із злочинністю, охорони громадської безпеки і порядку та результати діяльності на відповідній території [9].

Тож місцеві органи влади виступають в якості суб’єкта, який може вживати заходів щодо забезпечення взаємодії правоохоронних органів на відповідній території, а також контроль за ефективністю виконання ними своїх повноважень. Зокрема, відповідно до закону "Про Національну поліцію" від 02.07.2015 р № 580-VIII керівники територіальних органів поліції повинні не менше одного разу на два місяці проводити відкриті зустрічі з представниками органів місцевого самоврядування на рівнях областей, районів, міст та сіл з метою налагодження ефективної співпраці між поліцією та органами місцевого самоврядування і населенням. На таких зустрічах обговорюється діяльність поліції, визначаються поточні проблеми та обираються найефективніші способи їх вирішення. Керівники територіальних органів поліції з метою підвищення авторитету та довіри населення до поліції систематично інформують громадськість про стан правопорядку, заходи, які вживаються щодо попередження правопорушень [10]. У випадку, якщо органи муніципальної влади вважають роботу керівника відповідного територіального підрозділу незадовільною, вони мають змогу скористатися інститутом недовіри, порядок реалізації якого закріплений у законі "Про Національну поліцію", наслідком чого може стати звільнення зазначеного керівника із займаної посади.

Висновки

наведені органи держави є представниками суб’єктів загальної компетенції, для яких протидія зазначеному суспільно небезпечному явищу є лише одним із супутніх напрямків діяльності, вони безпосередньо не реалізують правоохоронних, профілактичних та інших заходів щодо досліджуваної протидії. Натомість існує цілий

ISSN 1995-6134

ряд правоохоронних органів та органів фінансового контролю, для яких протидії організованій злочинності, зокрема у сфері економіки є одним із основних напрямків роботи. Кожен із цих суб'єктів займається питаннями практичної реалізації державної політики щодо протидії організованій злочинності у межах своєї компетенції, при цьому вони тісно взаємодіють та узгоджують свої правоохоронні та інші заходи. Механізми взаємодії та координації при цьому визначається відповідними нормативно-правовими актами як то: Інструкція про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю від 10.06.2011 № 317/235 чи Порядок координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності від 08.02.2021 р. № 28.

Конфлікт інтересів

Конфлікт інтересів відсутній.

Вдячність

Дослідження виконано відповідно до плану науково-дослідних робіт Харківського національного університету внутрішніх справ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад.: Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, А. М. Михненко та ін.; за ред. Ю. В. Ковбасюка, В. П. Трощинського, Ю. П. Сурміна. К.: НАДУ, 2010. 820 с.
2. Конституція України від 28.06.1996 р. / Законодавство України. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text
3. Про комітети Верховної Ради України: Закон України від 04.04.1995 р. № 116/95-ВР. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/116/95-%E2%F0#Text
4. Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України дев'ятого скликання: Постанова Верховної Ради України від 29 .08 2019 № 19-IX. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/19-20#Text
5. Про Раду національної безпеки і оборони України: Закон України від 05.03.1998 № 183/98-ВР. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/183/98-%D0%B2%D1%80#Text
6. Про Кабінет Міністрів України: Закон України від 27.02.2014 № 794-VII. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18#Text
7. Уряд ліквідував Департамент захисту економіки. https://www.kmu.gov.ua/news/kabinet-ministriv-ukrayini-likviduvav-ubez
8. Про місцеві державні адміністрації: Закон України від 09.04.1999 № 586-XIV. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/586-14#Text
9. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text
10. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VII. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text

REFERENCES

1. Surmin, Yu. P., Bakumenko, V. D., Mykhnenko, A. M., et al. (2010). *Entsyklopedychnyi slovnyk z derzhavnoho upravlinnia* [Encyclopedic Dictionary of Public Administration] / Za red. Yu. V. Kovbasiuka, V. P. Troshchynskoho, Yu. P. Surmina. Kyiv: NADU. 820 s. (in Ukr.)
2. *Konstytutsiia Ukrainy* [Constitution of Ukraine of June 28, 1996]. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text (in Ukr.).
3. *Pro komitety Verkhovnoi Rady Ukrainy* [On the Committees of the Verkhovna Rada of Ukraine]. Zakon Ukrainy (04.04.1995 No. 116/95-VR). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/116/95-%E2%F0#Text (in Ukr.).
4. *Pro perelik, kilkisnyi sklad i predmety vidannia komitetiv Verkhovnoi Rady Ukrainy deviatogo sklykannia* [On the List, Number, and Jurisdiction of the Committees of the Verkhovna Rada of Ukraine of the Ninth Convocation]. Postanova Verkhovnoi Rady Ukrainy (29.08.2019 No. 19-9). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/19-20#Text (in Ukr.).
5. *Pro Radu natsionalnoi bezpeky i oborony Ukrainy* [On the National Security and Defense Council of Ukraine]. Zakon Ukrainy (05.03.1998 No. 183/98-VR). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/183/98-%D0%B2%D1%80#Text (in Ukr.).
6. *Pro Kabinet Ministriv Ukrainy* [On the Cabinet of Ministers of Ukraine]. Zakon Ukrainy (27.02.2014 No. 794-7). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-18#Text (in Ukr.).
7. *Uriad likviduvav Departament zakhystu ekonomiky* [The Government Liquidated the Department for Economic Protection]. https://www.kmu.gov.ua/news/kabinet-ministriv-ukrayini-likviduvav-ubez (in Ukr.).

8. *Pro mistsevi derzhavni administratsii* [On Local State Administrations]. Zakon Ukrainy (09.04.1999 No. 586-14). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/586-14#Text (in Ukr.).
9. *Pro mistseve samovriaduvannia v Ukraini* [On Local Self-Government in Ukraine]. Zakon Ukrainy (21.05.1997 No. 280/97-VR). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80#Text (in Ukr.).
10. *Pro Natsionalnu politsiiu* [On the National Police]. Zakon Ukrainy (02.07.2015 No. 580-7). https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text (in Ukr.).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО СТАТТЮ (ARTICLE INFO)

Published in:
Форум права: 84 pp. 120–126 (4).

Related identifiers:
10.5281/zenodo.17347759
http://forumprava.pp.ua/files/120-126-2025-4-FP-Rozumiak_16.pdf
http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2025_4_16.pdf

License (for files):
Creative Commons Attribution 4.0 International

Received: 06.11.2025
Accepted: 28.11.2025
Published: 03.12.2025
Available online: 03.12.2025

Cite as:

Розумяк, Р. В. (2025). Правовий статус суб'єктів загальної компетенції з протидії організованим злочинним групам у сфері економіки. *Форум Права, 84*(4), 120-126. http://doi.org/10.5281/zenodo.17347759

Rozumiak, R. V. (2025). Pravovyy status subyektiv zahalnoyi kompetentsiyi z protydiyi orhanizovanym zlochynnym hrupam u sferi ekonomiky [Legal Status of General Competence Entities in Combating Organized Criminal Groups in the Economic Sphere]. *Forum Prava, 84*(4), 120–126. http://doi.org/10.5281/zenodo.17347759

Форум права Форум права Форум права